

schikken (een volle rolbezetting wordt voor een verantwoorde presentatie immers als onmisbaar beschouwd). Dat 'repertoire' al in het verleden genoegzaam werd ontmaskerd als een uitgewoond begrip wordt gemakshalve vergeten. Meer nog: de vaagheid van dit prestigewoord maakt het juist zo handig, omdat het naar believen opvulbaar is met betekenis en bijgevolg steeds inzetbaar in een strategisch discours. Een ander inhoudloos maar dankbaar begrip luidt 'doorstroming'. Om zich van een dialoog tussen oud en nieuw te vergewissen ambiëren zowel KNS, NTG als KVS een tweede plateau. Hoewel in dit verband naarstig gewezen wordt op de werkzaamheid van dit model in Duitsland, leert de Vlaamse praktijk alvast dat men slechts schijnbaar bereid is werk te maken van een vernieuwing. In de KVS komt het bespelen van een tweede plateau in de praktijk neer op een uitbreiding van het aanbod. Een andere illustratie levert de recente malaise in het NTG. De beheerraad van dit Gentse ensemble gaf de manke werking van

Het Salon aan als één van de hoofdredenen om directeur en dramaturg de laan uit te sturen en richting verleden te hollen, hun 'grote' publiek van weleer achterna.

Uiteindelijk blijkt 'doorstroming' hoogstens voor recuperatie te staan en komt het er hoofdzakelijk op aan de indruk te wekken dat men nieuwe initiatieven een kans geeft, zodat men rustig zijn gang kan blijven gaan. Weliswaar zijn er onderlinge verschillen in aanpak vast te stellen. Waar de Bourlaschouwburg rustig blijft voortboeren in de lommer van de evenementenhal van de KNS, maakt de KVS meer ruimte vrij voor zelfreflectie. Maar ook daar zijn de geproclameerde waarheden zo stilaan aan het afkalven. Men kan er zo te zien zelfs binnenshuis niet meer omheen dat het opgezette discours doorgaans niet te verenigen valt met de kwaliteit van de getoonde producties. Symptomatisch is de overzichtsuitgave *Groeten uit Brussel* waarin temidden van het traditionele betoog plots volgende verrassende passage opduikt: 'De waarde, de betekenis en de func-

tie van een grote schouwburg moet vandaag misschien minder gezocht worden in zijn sociale representativiteit en zijn repertoirekeuze, dan wel in zijn materialiteit, in zijn technische mogelijkheden en middelen.' (p.43)

Deze vaststelling legt inderdaad de vinger op de zere plek. Bij gebrek aan een consequente artistieke visie die moet leiden tot een levendig theaterbeeld legitimeren de grote huizen zich toenemend door zich te beroepen op hun naakte bestaan. De materiële aanwezigheid moet hun werking verantwoorden. De kring is rond, de grenzen ervan worden verstevigd door een beleid dat meer oog heeft voor structuren dan voor vitale theaterkwaliteiten. Het ziet er dan ook naar uit dat wie in de toekomst het gecirkelde gebied zal willen betreden de tol van het conformisme zal moeten betalen. Indien dit scenario bewerkelijkt wordt, treedt de artistieke ijstijd in.

Kurt Vanhoutte en Marleen Baeten

elke eerste

woensdag

van de maand bij ^{De} Financieel Economische TIJD

blaazuit
CULTUURKRANT VAN VLAANDEREN

Posthoflei 3, bus 10 - 2600 Berchem
Tel. (03) 286 0 481 - Fax (03) 286 0 480
E-mail: blaazuit@tijd.be

<http://www.blaazuit.be/blaazuit/>